

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 60/2024
10.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари извршног дужника-противизвршног повериоца Стамбене заједнице улица Паунова 39, са седиштем у Београду, чији је пуномоћник Тихомир Огњановић, адвокат из ..., против извршног повериоца-противизвршног дужника Република Србија, Високи савет судства - Други основни суд у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво, ради противизвршења, одлучујући о захтеву Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној 10.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Другог основног суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда ИИ 521/20.

Образложење

Други основни суд у Београду је дописом од 18.03.2024. године Врховном суду доставио предмет ИИ 521/20 уз захтев за делегацију надлежности.

У захтеву је наведено да у конкретној правној ствари из чињеничних навода предлога за противизвршење произлази да је Други основни суд у Београду доставио решење о принудној наплати таксе јавном извршитељу иако је извршни дужник благовремено изјавио жалбу на решење Другог основног суда у Београду ИИ 521/20 од 19.06.2023. године. Имајући у виду да је предлог за противизвршење поднет истом суду који је извршном повериоцу према наводима из противизвршења принудно наплатио таксу, Други основни суд у Београду сматра да су се стекли услови из члана 62. Закона о парничном поступку да се предмет достави Врховном суду ради доношења одлуке о захтеву за делегацију надлежности.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни суд је нашао да захтев није основан.

По члану 62. став 1. Закона о парничном поступку, надлежан суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно

да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. те одредбе, о захтеву надлежног суда првог степена из става првог одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева Другог основног суда у Београду, Врховни суд је утврдио да у конкретном случају није испуњен ниједан разлог за делегацију другог стварно надлежног суда, јер нема околности на основу чијег би поступања било очигледно да би се поступак пред другим стварно надлежним судом лакше спровео, нити да представљају оправдане разлоге који би били од значаја за одређивање другог стварно надлежног суда у смислу одредбе члана 62. став 1. ЗПП.

На основу члана 62. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић